

זוהר פרשת ויקהל חלק ב דף רטו עמוד ב

כשהנשמה עולה בלילה שורה טומאה על הגוף

”לא תאכלו על הדם, לא תנחשו ולא תעוננו” (ויקרא יט. כו). אמר רבי שמעון, מקרא זה נתבאר, וסוד הדבר, כל מי שאוכל בלי תפלה, שאינו מתפלל על דמו קודם שיאכל, חשוב הוא כמנחש ומעונן. לפי שבלילה עולה הנשמה להביט בסוד כבוד העליון, כל אחד ואחד כפי הראוי לו, ונשאר [גוף] האדם בכח ההוא שמתפשט בתוך הדם כדי שיתקיים הגוף, ועל כן הוא טועם טעם מיתה, שהרי צד הטומאה שולט על הגוף שנמצא בלי נשמה.

אין הנשמה חוזרת לגמרי עד שיתפלל

וכאשר נתעורר האדם, אף על פי שעוסק בתורה, נשמתו אינה עומדת במקומה, ואינה שולטת באדם, אלא כח הדם בלבדו שנקרא נפש, אותו הכח שמתפשט בדם תמיד, וזה נתבאר.

וכאשר מתפלל האדם התפלה של עבודת רבונו, אז מתישב כח הדם במקומו, ומתגבר כח הנשמה ומתישבת על המקום ההוא. ואז נשלם האדם לפני רבונו כמו שנצרך, הנפש מתישבת למטה וסוד ענין הנשמה למעלה.

כשאוכל אחר התפילה מחזק גופו כשכבר קדוש

ועל כן, זה שמתפלל תפלתו קודם האכילה, גופו קיים כמו שנצרך, ונשמתו תעלה על מקום מושבה כמו שנצרך. ואם אוכל טרם שמתפלל תפלתו, שאין כח הדם נתישב על מקומו, הרי הוא כמנחש ומעונן, לפי שזהו דרך המנחש להעלות לצד הטומאה ולהשפיל צד הקדושה.

האוכל קודם התפילה מחזק גופו כשעדיין אינו קדוש

ומפני מה נקרא זה האיש שעמלו בצד ההוא מנחש, מפני שעמל בנחש ההוא להגביר כחו שיתחזק, וזהו כמי שעובד לאלהים אחרים, וכן זה עובד לאותו הכח של הדם, ואינו עובד להקדוש ברוך הוא, להגביר צד הנשמה, צד הקדושה.

מעונן נקרא, לפי שעמלו בעון ואינו עמל בזכות. ואם תשאל הרי נמצאת נ באמצע, כך הוא בודאי, שהרי אין יכולים לשלוט בצד הטומאה ההוא, עד שנתערב בו ערבוב מצד הקדושה כמו חוט דק אחד. מי שרוצה לחזק השקר, יערבב בו דבר אמת, כדי שיתקיים שקר ההוא. ועל כן, עון דבר שקר הוא, כדי שיתקיים השקר, מכניסים בו דבר אמת, וזו

היא נ, בזה מחזקים לשקר ההוא. ומי שאינו מתפלל תפלתו לפני הקדוש ברוך הוא קודם שיאכל על דמו, הרי הוא כמנחש ומעונן:

זוהר פרשת משפטים חלק ב דף קכב עמוד א

אין לדון אלא קודם שיאכל

למד ר' אבא, כתוב "דינו לבקר משפט" (ירמיהו כא, יב). וכי רק לבקר ולא בכל היום, אלא לבקר, קודם שיאכלו הדיינים וקודם שישתו. שכל מי שדן דין לאחר שאכל ושתה, אינו דיין אמת^[טז]. שכתוב "לא תאכלו על הדם", מהו "על הדם", אזהרה לדיינים שלא יאכלו קודם שידונו הדין, שכל מי שדן דין לאחר שאכל ושתה, כאלו חייב דמו של חברו לאחר, שהרי דמו ממש הוא נותן לאחר. זה בממון, כל שכן בדיני נפשות, שצריכים הדיינים להשמר שלא ידונו הדין אלא קודם שיאכלו וישתו. ועל זה כתוב "דינו לבקר משפט", וכתוב "אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ, כי באלה חפצתי נאם ה'" (ירמיהו ט, כג):

זוהר חלק ג דף פז עמוד ב

יש לכבד התורה ולומדיה

"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" (ויקרא יט, לב). אמר רבי יוסי, מקרא זה יש לעיין בו. "מפני שיבה" סתם, זו שיבת התורה. "תקום", שצריך האדם לקום מפני ספר תורה, וכך עשה רב המנונא הזקן כשהיה רואה ספר תורה עומד מלפניה ואמר "מפני שיבה תקום". כמו כן צריך כל אדם לקום מלפני תלמיד חכם, לפי שהוא עומד במדות הקדושה העליונה, והוא רמז לכהן העליון, שכתוב "והדרת פני זקן" הנמצא בעולם^[יז].

אמר רבי שמעון, מכאן רמז לתורה שבכתב ורמז לתורה שבעל פה^[יח].

יש להתחזק בעבודה בימי הנעורים

עוד למדנו שמקרא זה לדרשה הוא בא. "מפני שיבה תקום", כמו שדרשו בזה החברים, אזהרה לכל אדם, כי טרם שיתעלה בשיבה, יראה לקום בקיום טוב בעולם, מפני שכך הוא יפה לו. אבל לסוף ימיו, אין זה שבחו של אדם כל כך כשהוא זקן ואינו יכול לעשות רע. אלא שבח שלו בעוד הוא בתוקפו והוא איש טוב, ושלמה המלך הכריז ואמר "גם במעללי יתנפר נער וגו'" (משלי כ, יא), כדמיון זה כתוב "וזכר את בוראיה בימי בחורתיך" (קהלת יב, א):

זיו הזוהר

סימן ה סעיף ג) : יז. פירוש, על דרך שאמרו אין לך אלא שופט שבימך: יח. פירוש, שיבה זו ספר התורה, היינו תורה שבכתב. ופני זקן, אין זקן אלא מי שקנה חכמה, והיינו חכמת תורה שבעל פה:

המרכבה, וארבעה רגלי הכסא הם אברהם יצחק יעקב, ודוד שהוא בבחינת מלכות: טז. עד שעה ששית, שהיא זמן סעודה לתלמידי חכמים, מחויב הדיין לישב ולדון, ומכאן ואילך רשות. (מסכת שבת דף י עמוד א. ובשולחן ערוך חלק חושן משפט

זוהר פרשת ויקרא חלק ג דף כד עמוד ב

המתקדש גם בניו קדושים וקרויים בנים לה'

"וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים וּגו'" (ויקרא יא, מד). אמר רבי יצחק, זכאים הם הצדיקים שיש להם חלק עליון בהקדוש ברוך הוא, חלק קדוש בקדושת המלך, לפי שהם מקדשים עצמם בקדושת רבונם, וכל מי שמקדש עצמו, הקדוש ברוך הוא מקדש לו, שכתוב "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים", אדם המקדש עצמו מלמטה מקדשין לו מלמעלה. וכאשר מתקדש האדם בקדושת רבונו, מנחילין לו נשמה קדושה, נחלת הקדוש ברוך הוא ושכינת עוזו, ואז יורש הכל, והם נקראים בנים להקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "בְּנֵי אֲתָם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א):

זוהר פרשת צו חלק ג דף לא עמוד א

רבי יוסי אמר, וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, מי שמקדש עצמו מלמטה מקדשין לו מלמעלה, מי שמטמא עצמו מלמטה מטמאים לו מלמעלה. מקדשין לו מלמעלה זה מובן, שהרי קדושת רבונו שורה עליו, אבל מטמאים לו, מאיזה מקום, ואם תאמר מלמעלה, וכי טומאה שורה למעלה.

לפי מעשיו כך שורה עליו מלמעלה

אמר רבי חייא, זהו שלמדנו בעשיה שלמטה מתעורר המעשה למעלה. אם העשיה שלמטה היא בקדושה, מתעורר קדושה למעלה, ובאה ושורה עליו ונתקדש בה, ואם הוא נטמא למטה, מתעורר רוח טמא למעלה, ובא ושורה עליו ונטמא בו, שהרי בעשיה תלוי הדבר.

שאיין לך טוב ורע, קדושה וטומאה, שאיין להם עיקר ושורש למעלה, ובעשיה שלמטה מתעורר המעשה שלמעלה. מה שתלוי בעשיה, מתעורר למעלה על ידי עשיה, והפעולה נעשה, ומה שתולה בדבור, מתעורר על ידי דבור, כשנגזר בדבור למטה מתעורר כן למעלה.

גם כפי דיבוריו כך שורה עליו

ואם תשאל מה נתעורר בדבור. אלא כך כתוב "וְדַבַּר דְּבָר" (ישעיהו נח, יג), זה הדבור מעורר דבור אחר למעלה שנקרא "דבר", "דְּבַר ה' אֲשֶׁר הִיָּה", "וְדַבַּר ה' הִיָּה יָקָר" (שמואל א' ג, א), "בְּדַבַּר ה' שְׁמַיִם נִעֲשׂוּ" (תהלים לג, 1) [יט]. והרי למדנו שזה הדבור עולה ובוקע רקיעים עד

זיו הזוהר

יט. ענין הדבור הוא בספירת מלכות.

שמתישב במקומו, ומעורר מה שצריך לעורר, אם טוב טוב, אם רע רע, ועל זה כתוב
”וְנִשְׁמַרְתָּ מְכַל דְּבַר רָע” (דברים כג, י):

סתרי תורה פרשת ויצא חלק א דף קנה עמוד א

במחשבה טובה ממשיך קדושה

”וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים”. למדנו, שכל עניני העולם הולכים אחר מחשבה והרהור, ועל כן כתוב **”וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים”**, לפי שכל קדושות שבועולם יש להוציא ולהמשיך בהרהור טוב.

בהרהור לא טוב בזיווג, הבן קרוי בן תמורה

מי שמטמא עצמו בהרהור רע כשבא להזדווג באשתו, ומשים רצונו ומחשבתו באשה אחרת, ומזריע זרע בהרהור אחר, זה הוא המחליף מדרגות עליונות שלמעלה, מדרגת קדושה בשביל מדרגת הטומאה. וכמו שמחשבתו עשתה חלופין למטה, אף כך עשתה חלופין למעלה. וכמו שהגוף של זה הבן הנולד נקרא בן תמורה, אף כך בנפש, בן תמורה נקרא, שהרי לא המשיך המשכה קדושה במחשבה זו, ונפש שלו נתחלפה במדרגה אחרת...

בכוונת התפילה מושך ההמשכה

שהרי ודאי שהרצון והמחשבה ממשכת המשכה ועושה פעולה בכל מה שנצרך, ועל כן, בתפלה נצרך רצון ומחשבה לכוון. וכן בכל אותן עבודות של הקדוש ברוך הוא, הרצון והמחשבה עושה פעולה וממשיך המשכה בכל מה שנצרך. [עד כאן סתרי תורה]:

זוהר פרשת אחרי חלק ג דף עז עמוד א

שת שהזדוג בנקבתו היה בחסד הבורא

”וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ וְגו' חֶסֶד הוּא וְגו'” (ויקרא כ, יז). למדנו שאחר שנסתלקו קין והבל חזר אדם לאשתו, ונתלבש ברוח אחר והוליד את שת, מכאן נתיחסו דורות הצדיקים בעולם. והרבה הקדוש ברוך הוא חסד בעולם, ועם כל אחר נולדה נקבה עמו שיתישב העולם כדמיון שלמעלה. והרי ביארו החברים בסודות המשנה שכתוב **”וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ”** וגו' **”חֶסֶד הוּא”**, חסד הוא ודאי. ולאחר שהתחיל החסד, גזעים ושרשים יצאו מלמטה למעלה ונתפשטו ענפים, אז נתגדל הענף ובא להתחבר בזיווג אחד עם העץ^[ב].

זה היה בתחלה, זה היה בהתיסדות העולם, לפי שכתוב **”כִּי אֶמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה”** (תהלים פט, ג), אבל מכאן ולהלאה הקרוב נתרחק, והאנשים הנמצאים באיסור זה **”וְנִכְרְתוּ לְעֵינַי בְּנֵי עַמִּים”**:

זיו הזוהר **כ.** הענף זו ספירת המלכות, העץ זה עץ החיים, ספירת התפארת, שניהם נקראים ברא וברתא,

זוהר פרשת תזריע, חלק ג דף מט עמוד ב

בהתקרבות לה' מתקדשים

"וְהֵייתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי". אמר רבי אבא, רואה אני אותן באי העולם שאין משגיחים ואין יודעים בכבוד רבונם. כתוב בהם בישראל, "וְהֵייתֶם לִי קְדוֹשִׁים" וגו', "וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי", אם הם מתרחקים, איה היא הקדושה שלהם, הרי הרצון שלהם התרחק ממנו.

והכתוב מכריז ואומר, "אֵל תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרָד אֵין הֶבִין" (תהלים לב, ט), כמה נבדלים אנשים מסוס ופרד, בקדושת עצמם, להמצא שלמים ומצוינים מכל.

הזיווג בחצות - כדי להדבק בה'

ועל כן זיווג האנשים הוא בזמנים ידועים, לכוון הרצון להתדבק בו בהקדוש ברוך הוא. והרי העירו החברים שבחצות הלילה נכנס הקדוש ברוך הוא בגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, וכנסת ישראל משבחת להקדוש ברוך הוא, והיא עת רצון להתדבק בהם. חברים לומדי התורה, משתתפים בה בכנסת ישראל לשבח למלך הקדוש, ועוסקים בתורה. לשאר אנשים, אז עת רצון להתקדש בקדושת הקדוש ברוך הוא^[כא], ולכוון הרצון להתדבק בו. ואותן החברים לומדי התורה עונתם היא בשעה שזיווג אחר נמצא^[כב], והוא משבת לשבת, לכוון הרצון להדבק בו בהקדוש ברוך הוא ובשכינת עזו, שהיא עת רצון שמתברכים כלם, עליונים ותחתונים.

הממהר זיווגו קודם חצות ממשיך נפש לא טוב

ואם האנשים מתרחקים מהקדוש ברוך הוא ומתנהגים כבהמות, איה היא הקדושה שלהם להמצא קדושים, איה הן נפשות הקדושות שממשיכים מלמעלה, ושלמה המלך מכריז ואומר, "גַּם בְּלֹא דַעַת, נֶפֶשׁ לֹא טוֹב, וְאֶץ בְּרַגְלִים חוּטֵא" (משלי יט, ב), "גַּם בְּלֹא דַעַת", מי הוא "דַעַת", זה הקדוש ברוך הוא, "נֶפֶשׁ לֹא טוֹב", אותה הנפש שהם ממשיכים בזיווגם "לא טוב", שהרי מן צד הטומאה נמשך עליהם נפשות שאין הן טוב, לפי שאין מכוונים לבם להקדוש ברוך הוא.

מי שמתלהב ביצר הרע בלי רצון וכונת הלב להקדוש ברוך הוא, הוא ממשיך נפש מצד של יצר הרע שאין היא טוב, זהו שכתוב "גַּם בְּלֹא דַעַת, נֶפֶשׁ לֹא טוֹב".

"וְאֶץ בְּרַגְלִים חוּטֵא", מי שהוא אץ ודוחה השעה בלי רצון קדוש, חוטא הוא, חוטא הוא בכל.

זיו הזוהר

היינו אח ואחות: **כא**. פירוש, להתקדש בזיווג, עלמא דנוקבא: **כב**. היינו בשבת קודש, שאז זמן לכוון לשם שמים בקדושה וטהרה, לגרום הַזְדוּגוּת ספירות בחינת דוכרא עם מדת המלכות, בהתעלות לגבוה מעל גבוה:

זוהר חלק ג דף פז עמוד א

זכאים הם ישראל, שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורת אמת, תורה של אמונה, ואוהב אותם מכל שאר עמים, שכתוב **"אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' "** (מלאכי א, ב). **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**:

תורתו מגן לנו

דגל הזוהר
054-7112492

אנו מוגן לומד זוהר!

מפעל **הזוהר** העולמי

שניי מועצות גדולי ישראל
למען תורת הרשב"י

הַמְשִׁיחַ מִחֶכֶה שֶׁנִּלְמַד זֶהָר הַקָּדוֹשׁ

"וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ בְּזֵהָר הַרְקִיעַ", כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרֹשֶׁב"י זִיע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהָר... וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמִי". פְּרוּשׁ: מְשׁוּם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְר הַזֶּהָר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחְמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פ' נִשְׂא דָף קכד: (רמ"ק))

אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשִׁכְנִיתָא עַלְמָה עֵטְרָא עַל כְּלָהוּ [וְשִׁכְנָה עַלְיוֹנָה הֵיטָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֹשֶׁב"י: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא לְרֹשֶׁב"י: וְכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָה בְּסוּף יוֹמֵיָא... פְּרוּשׁ: כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שְׁלָךְ [שְׁיִהִיָה לָהֶם מְזוּן וְתַקְוֹן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזוּה"ק] כְּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחְרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוֹב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזוּה"ק יִתְקַיֵּם מָה שְׁכָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׁיִבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בַּב"א (תִּיק"ז תי' ו' - הַגְּר"א וּבַל"ר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַח מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְּמוּד אָמַר הַקָּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבְנֵי מֵהַגְּלוּת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כְּמָה מַעֲלֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קִץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֲשֶׁרִינוּ וּמָה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעַזֵּר וּלְקַרְבַּב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהִיָה גְנוּז סִפְר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבֻזְכוּתוֹ יְבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֹו בּוּ דוֹקָא וְלֹא בּוּזוֹלְתוֹ, עַכ"ל.

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שקב, למפעל הקדוש
שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמת

תזכו למצוות ולחיים טובים!

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה	
4	7	6	9	5							

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמפיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו הנ"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנג'י, ע"י י"ג עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לכביטול ע"י הודעה מנני/מאתנו בכתב לבנק ול"ג עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לכביטול עפ"י הוראת כל דין.

ב. אהיה/נחיה רשא/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אהיה/נחיה רשא/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לכביטועו.

6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר לי"ג עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מנני/מאתנו.

פרטי הרשאה

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה	
4	7	6	9	5							

קבלנו הוראות פ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנג'י לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לכביטועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר.

אישור זה לא יפגע בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפו שנתתם על ידיכם.

כבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף _____

תאריך _____